

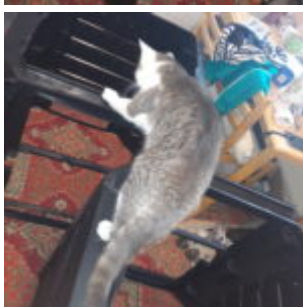
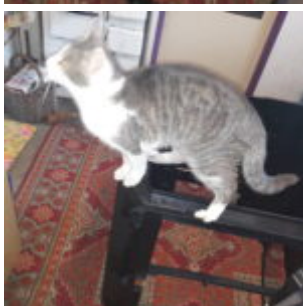
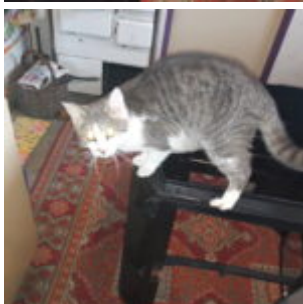
V sobotu konečně došlo na tu montáž předůležitého zařízení, jakým je kompostér.

Místo na jeho ubytování už bylo k dispozici - celkem. Když teda pomineme terénní úpravy, který tam provedl Rumouš při vybírání zatáčky při stopadesátým sedmým kolečku kolem včelína. Včelína, kterýžto již mimochodem našel své nové uplatnění do budoucna. Neb včely pěstovat nebudeme, rozhodli jsme se nakonec. Vzhledem k velikosti včelína a jeho umístění v blízkosti domů, nám to - jakožto nováčkům - nepřijde jako úplně dobrý nápad. Nejen kvůli nám, ale i kvůli sousedům. A vzhledem k jeho velikosti moc nepřichází v úvahu ani přemístění někam ven na louky. Takžejednou.....v budoucnu.....z něj bude můj bylinkovej domeček. Je to krásně suchý, je to ideálně umístěný. A tak, jak to Brtník naplánoval, je to naprosto geniální. Tam se mi bude bylinkařit a lektvařit a čarovat, jedna báseň. Z části se udělá i malinkatá teráska, kde si člověk bude moct sednout, koukat do krajiny a vypít se nějakéj dobrej čajík. Uuuuž to úplně vidím, má drahá polovice je fakt skvělejš, jak umí vymyslet věci.

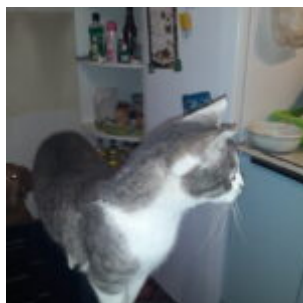
Páč je technickej tvor. A to se hodí dycinky, že jo. I při tom sestavování kompostéru. Ten mi nanosil v částech do kuchně a fčil se děfčico vokaž. Tak děfčica se snažila, ale vokázala leda tak prtky, prtky. Ale! Nebyla jsem jediná, kdo měl potíž porozumět chabému a čistě jen obrázkovému návodu. I vzhledem k tomu, že to byla asi miliontá kopie z jiný miliardtý kopie, tudíž naprosto skorem nepoužitelný. No tak ale postavil mi vzorovej začátek a pak už to bylo čistě jen na mě.

Heh, na mě. Na mě..... nebylo to čistě jen na mě. Páč ledva jsem - vztekajíc se úplně příšerně a nadávajíc na pšonky polský, který fakt fšechno udělaj neskutečně podvodně, ledabyly a tak, aby zákazníka co nejvíc vodrbali a vožulili - sestavila další částěčku svého obřího kompostéru, dovalil se stavební dozor. Malej, pruhatej, neskutečně voprsklej předoucí stavební dozor.

Pak něco dělejte!

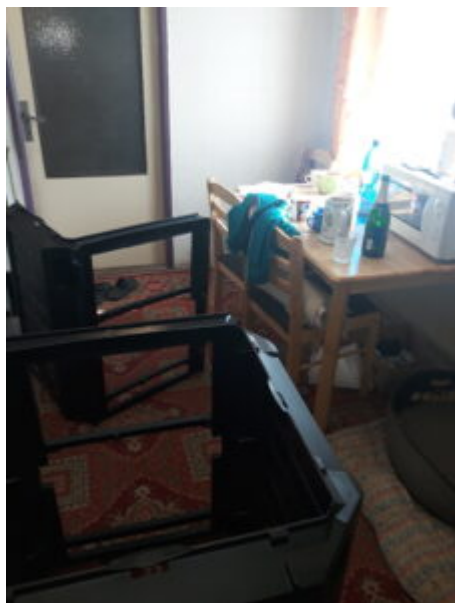
Pak něco dělejte!

Ponejprv se teda uvítal s ohaříkama, dal Taliprce do držky a pak se šel ledabylým krokem stavebního exprta projít kolem exponátů. „HmMMM, voka? Co to tady děláš?“ obešel to kolem. Vzhledem k tomu, jak jsem se s tím už jakou dobu pachtila, začla jsem mít obavy, ešivá to jako dělám správně □ „No počkej, počkej.... Děláš to pořádně jako?“ nahlídnul dovnitř. „A to se mi nějak nezdá, tuhlecto.“, vyhoupnul se nahoru a provedl výškovou kontrolu. Zatajila jsem dech a čekala na jeho verdikt. „Hele jako doobryýý, a co to bude, až to bude?“ vrněl si, procházejíc se po obvodu nehotové buňky kompostéru sem a tam. Oddychla jsem si, že neshledal nějakých nedostatků. Očividně byl stavbou velmi zaujat.

To prokázal i poté, co se mi podařilo kompostér v podstatě sestavit. A abych při tom sestavování nepřišla o rozum a nevzniknul následně mezinárodní konflikt -neb polský producenti to maj u mě rozlitý už dávno - od dob různých zdravotně závadných dodávek potravin do země a posléze i mých neopatrných nákupů, kdy jsem se, díky vlastní blbosti, neb jsem se nekoukla na zemi původu, pak mohla vztekat nad šuntem polským - přistavila jsem si k tomu na stůl furiantsky zbytek bublinek z pátečního večera.

Pak něco dělejte!

S heslem „S bublinkou de šécko líp!“ se mi to nakonec vskutku podařilo. Brtnik to vynosil ven a tam to spasoval dohromady.

Já posléze transportovala celý tříbuňkový těleso na místo k tomu určený a snaživě se to pokusila umístit tak, aby se to nekolíbalo. Asi málo snaživě, protože Brtnik následně provedl nenápadnou úpravu terénu a tetkon už to sedí jak zadel na hrnec.

Zbývalo osadit všechny tři víka a bylo to komplet. Z mého pohledu. Z mého pohledu laika. Profesijounál to viděl jinak. A aby nebylo pochyb učinil okamžitě nápravu a dodal kompostéru to, co mu zcela nepochybně ještě chybělo. Dyzejnový vyladění. ☐☐ A tak se o něj hnedle postaral ☐ Jak se mu to povídlo můžete posoudit sami ☐☐ :

Pak něco dělejte!

Jeho nadšení z kompostéru ho neopustilo a aby všechno klapalo tak, jak má, drží stále svou službu hlavního kompostovací dohlážitela. Kdykoliv se u kompostéru objevím, můžu si být natuty jistá, že se tam vzápětí, jak duch z Aladinovy lampy zjeví taky. Aby s výrazem : „Týývadotojebombááá!“ ihned hodil šíbru do útroby kompostérových a tam pak začal rajtovat.

Když to udělal poprvé, snažila jsem se ho vylovit a nějak dostat ven. Jenže kompostér má ty útroby docela hluboký, takže moje mise nebyla ani trochu úspěšná. Chvilí jsem tam stála a snažila se, zcela marně, rozjásaného skřeta přemluvit, aby vypadnul ven a pak mě osvědčil duch svatej. „Dyk to má dole dvířka!“ Otevřela jsem, uspokojeně, že tam nemusím stát a čekat, dvířka, aby to torpédo pruhatý mohlo pak zase vyběhnout. Jenže..... to hnedle zase se dostavil zrzavej škudibik a s rozjásaným pohledem „Hele dvířka!“ do toho třísknul tlapnou, aby to zase zavřel. Páč co si nevydělal nějakou tu dobrůtku, protože přece za zavření dvířek se přece platí a tyhle ešče nikdá nezavíral ☐ ☐

No, tak pak něco dělejte.